

Sygn. akt VI K 220/17

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P. w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Grabałowska

Protokolant Anna Kopka

przy udziale Prokuratora Grzegorza Kisiel

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2017 roku sprawy **W. F.**

syna H. i J.

urodzonego (...) w B.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wobec W. F. następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 20 czerwca 2012 roku, sygn. akt VI K 1360/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 26 sierpnia 2011 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, nadto oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody, następnie karę pozbawienia wolności zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 11 grudnia 2015 roku, sygn. akt II Ko 5352/15 oraz zaliczono na poczet zarządzonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 26 sierpnia 2011 roku (godz. 12.05) do 27 sierpnia 2011 roku;

II. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 20 maja 2013 roku, sygn. akt VI K 280/13 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 02 marca 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 oraz karę grzywny orzeczoną na mocy art. 71 § 1 kk w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych, którą to karę pozbawienia wolności zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 17 grudnia 2015 roku, sygn. akt II Ko 5350/15 oraz uznano, że grzywna nie podlega wykonaniu, nadto zmieniono rozstrzygnięcie w zakresie zaliczenia i zaliczono skazanemu na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 02 marca 2013 roku (godz. 19.50) do dnia 04 marca 2013 roku (godz. 13.50);

III. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 08 sierpnia 2014 roku, sygn. akt VI K 534/14 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 28 maja 2014 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 oraz karę grzywny orzeczoną na mocy art. 71 § 1 kk w wysokości 20 stawek dziennych po 50 złotych, którą to karę pozbawienia wolności zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 11 grudnia 2015 roku, sygn. akt II Ko 5292/15 oraz uznano, że grzywna nie podlega wykonaniu, nadto zmieniono rozstrzygnięcie w zakresie zaliczenia i zaliczono skazanemu na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 28 maja 2014 roku (godz. 07.50) do dnia 29 maja 2014 roku (godz. 13.20);

IV. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 07 września 2015 roku, sygn. akt VI K 551/15 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione w dniu 15 września 2014 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

1. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach VI K 1360/11, VI K 280/13, VI K 534/14, VI K 551/15 opisanymi wyżej w punktach od I do IV i wymierza W. F. w ich miejsce karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. ustala, iż w zakresie objętym wyrokiem łącznym poszczególne połączone wyroki nie podlegają odrębnemu wykonaniu;
3. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt VI K 1360/11 od dnia 26 sierpnia 2011 roku (godz. 12.05) do 27 sierpnia 2011 roku, w sprawie sygn. akt VI K 280/13 od dnia 02 marca 2013 roku (godz. 19.50) do dnia 04 marca 2013 roku (godz. 13.50) oraz w sprawie sygn. akt VI K 534/14 od dnia 28 maja 2014 roku (godz. 07.50) do dnia 29 maja 2014 roku (godz. 13.20) oraz okresy kar dotychczas odbytych w sprawach podlegających łączeniu;
4. na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. Ł. G. kwotę 295,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy), w tym kwotę 55,20 zł (pięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) podatku VAT 23 % tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę skazanego z urzędu;
5. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego.

Sygn. akt VI K 220/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 17 października 2017 roku

W. F. został skazany następującymi wyrokami:

V. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 20 czerwca 2012 roku, sygn. akt VI K 1360/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 26 sierpnia 2011 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, nadto oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody, następnie karę pozbawienia wolności zarządził do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 11 grudnia 2015 roku, sygn. akt II Ko 5352/15 oraz zaliczono na poczet zarządzonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 26 sierpnia 2011 roku (godz. 12.05) do 27 sierpnia 2011 roku;

VI. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 20 maja 2013 roku, sygn. akt VI K 280/13 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 02 marca 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 oraz karę grzywny orzeczoną na mocy art. 71 § 1 kk w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych, którą to karę pozbawienia wolności zarządził do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 17 grudnia 2015 roku, sygn. akt II Ko 5350/15 oraz uznano, że grzywna nie podlega wykonaniu, nadto zmieniono rozstrzygnięcie w zakresie zaliczenia i zaliczono skazanemu na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 02 marca 2013 roku (godz. 19.50) do dnia 04 marca 2013 roku (godz. 13.50);

VII. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 08 sierpnia 2014 roku, sygn. akt VI K 534/14 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 28 maja 2014 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 oraz karę grzywny orzeczoną na mocy art. 71 § 1 kk w wysokości 20 stawek dziennych po 50 złotych, którą to karę pozbawienia wolności zarządził do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 11 grudnia 2015 roku, sygn. akt II Ko 5292/15 oraz uznano, że grzywna nie podlega wykonaniu, nadto zmieniono rozstrzygnięcie w zakresie zaliczenia i zaliczono skazanemu na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 28 maja 2014 roku (godz. 07.50) do dnia 29 maja 2014 roku (godz. 13.20);

VIII. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 07 września 2015 roku, sygn. akt VI K 551/15 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione w dniu 15 września 2014 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zważył co następuje :

Sąd wydaje wyrok łączny w przypadku, gdy zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami (art. 569§1 kpk). Wyrok łączny wydaje się z urzędu, na wniosek skazanego lub Prokuratora.

Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (art. 85kk). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa.

Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu

Spełnione zostały normatywne przesłanki do połączenia kar jednostkowych prawomocnie wymierzonych skazanemu wyrokami w sprawach VI K 1360/11, VI K 280/13, VI K 534/14, VI K 551/15 stąd Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone tymi wyrokami.

Orzekając karę łączną Sąd mógł zastosować zasadę pełnej absorpcji, kumulacji, jak również wymierzyć karę łączną stosując regułę asperacji. Nie jest to jednak wybór dowolny. Jak wskazuje się w doktrynie, co znajduje również swoje odzwierciedlenie w jednolitym w tym zakresie orzecznictwie, Sąd wymierzając karę łączną w ramach wyroku łącznego jest wprawdzie związany granicami wynikającymi z art. 86 kk, ale może w ramach tych granic kształtować wymiar kary, biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, w szczególności Sąd powinien wykorzystać i uwzględnić informacje związane z dotychczasowym przebiegiem wykonywania kary (tak A. Zoll, Komentarz do Kodeksu Karnego, Część Ogólna, tom I, Zakamycze 1998r.).

Co prawda kryteria wymiaru kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym nie zostały przez ustawodawcę przedstawione wprost, powszechnie przyjmuje się jednak, że decydujące znaczenie ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (podobnie M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981r.).

Z opinii Administracji Aresztu Śledczego w G. wynika, że jego zachowanie podczas odbywania kary należy określić jako umiarkowane. Nie był karany ani nagradzany regulaminowo. Identyfikuje się z popkulturą więzienną i jest jej szeregowym uczestnikiem. Prognoza penitencjarna jest umiarkowana, a proces resocjalizacji przebiega właściwie, wymaga jednak utrwalenia w warunkach izolacji penitencjarnej.

Podejmując rozstrzygnięcie w tym przedmiocie Sąd uwzględnił to, że W. F. pomimo kolejnych skazań dopuszczał się dalszych czynów zabronionych, co świadczy to o jego deprawacji i barku poszanowania dla porządku prawnego. Okoliczności te miały wpływ na wymiar kary łącznej z punktu widzenia jej ogólnoprewencyjnych celów.

Przeprowadzony dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności, pozwolił Sądowi zorientować się jak przebiega proces jego resocjalizacji, co ma istotne znaczenie przy określeniu wymiaru kary łącznej (podobnie SN wyr. z 20.08.1985r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6/39).

Kara łączna w wyroku łącznym może zostać wymierzona w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Zatem w przedmiotowej sprawie kara mogła zostać wymierzona w granicach od 8 miesięcy do 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd dokonał szczegółowej analizy zarówno okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, jak również uzasadniających zastosowanie zasady kumulacji, i uwzględniając związek przedmiotowy, podmiotowy i czasowy

występków, uznał, iż jedyną słuszną karą łączną z wyroków podlegających łączeniu jest kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Określając wymiar kary łącznej Sąd zważył również, iż kara orzeczona w wyroku łącznym nie może stanowić sposobu złagodzenia kar jednostkowych i nie może prowadzić do nieuzasadnionego premiowania sprawcy, w szczególności do uniknięcia kary za poszczególne popełnione przestępstwa.

Sąd miał na względzie, iż skazany jest osobą wielokrotnie karaną, pomimo kolejnych skazań dopuszczał się nadal czynów przestępczych, co świadczy o lekceważącym stosunku do przyjętych norm społecznych.

Nadto na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt VI K 1360/11 od dnia 26 sierpnia 2011 roku (godz. 12.05) do 27 sierpnia 2011 roku, w sprawie sygn. akt VI K 280/13 od dnia 02 marca 2013 roku (godz. 19.50) do dnia 04 marca 2013 roku (godz. 13.50) oraz w sprawie sygn. akt VI K 534/14 od dnia 28 maja 2014 roku (godz. 07.50) do dnia 29 maja 2014 roku (godz. 13.20) oraz okresy kar dotychczas odbytych w sprawach podlegających łączeniu.

Wydanie wyroku łącznego, w przypadku zaistnienia ku temu normatywnych przesłanek, jest nie tyle uprawnieniem, co obowiązkiem Sądu (tak też SN post. 24.05.1976r., Z 14/85, OSNKW 1986/1-2/8).

Na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. Ł. G. kwotę 295,20 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę skazanego z urzędu.

Zważywszy na sytuację osobistą i majątkową skazanego, fakt, iż obecnie przebywa w warunkach izolacji, Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

z. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego